

11. BRZEŻNO gm. SKOKI

grodzisko stożkowate - w.ś. – 0.5 ha - las - d.Potrzanowo - dobrze zachowane

Do Brzeźna doprowadza odcinek drogi asfaltowej o długości około 2 km, odchodzącej na zachód od drogi głównej, wiodącej z Poznania do Skoków (drogowskaz). Brzeźno jest małą wioską, położoną wśród pól otoczonych lasami. W centrum wsi (przed budynkami kilkurodzinnymi) należy skręcić w prawo, w drogę polną, prowadzącą w kierunku widocznego na horyzoncie lasu, oddalonego o około 800 m na północ. Droga ta przez większą część roku jest przejezdna, za wyjątkiem okresu roztopów i intensywnych opadów. Zaparkować można na jej poszerzonym poboczu (tuż przed linią lasu) i dalej udać się pieszo, wybierając prawą odnogę rozwidlonej drogi leśnej (z tego miejsca do grodziska pozostaje do pokonania odległość około 650m). Droga ta początkowo stromo, a później łagodniej opada w dół, wijąc się wśród licznych pagórków i dolinek morenowych, porośniętych lasem liściastym z domieszką sosen. Po przejściu około 400 m należy skręcić w lewo (na północ) w znacznie słabiej widoczną drogę boczną, okrążającą bagienną dolinkę i prowadzącą dalej przez siodło w pagórku do kolejnego obniżenia terenu. Za nim rozpościera się niewielka, podłużna polana, kryjąca wyschnięty i zarośnięty rów odwadniający, biegnący w kierunku nieodległego Jeziora Włókna. Wzniesienie terenu położone po wschodniej stronie polany i porośnięte sosnowo-dębowym lasem zwane jest Górą Zamkową. U jej podnóża, od strony brzegu jeziornego, znajduje się okorowany, martwy pień pomnikowego dębu. Wzdłuż rowu rośnie kilka wysokich topoli oraz skupisko krzewów. Dalsza trasa wymaga przeprawienia się przez rów i dotarcia na przeciwległą (zachodnią) krawędź polany. Kolejny odcinek drogi wymaga przejścia około 60 m przez gęsty świerkowy zagajnik.

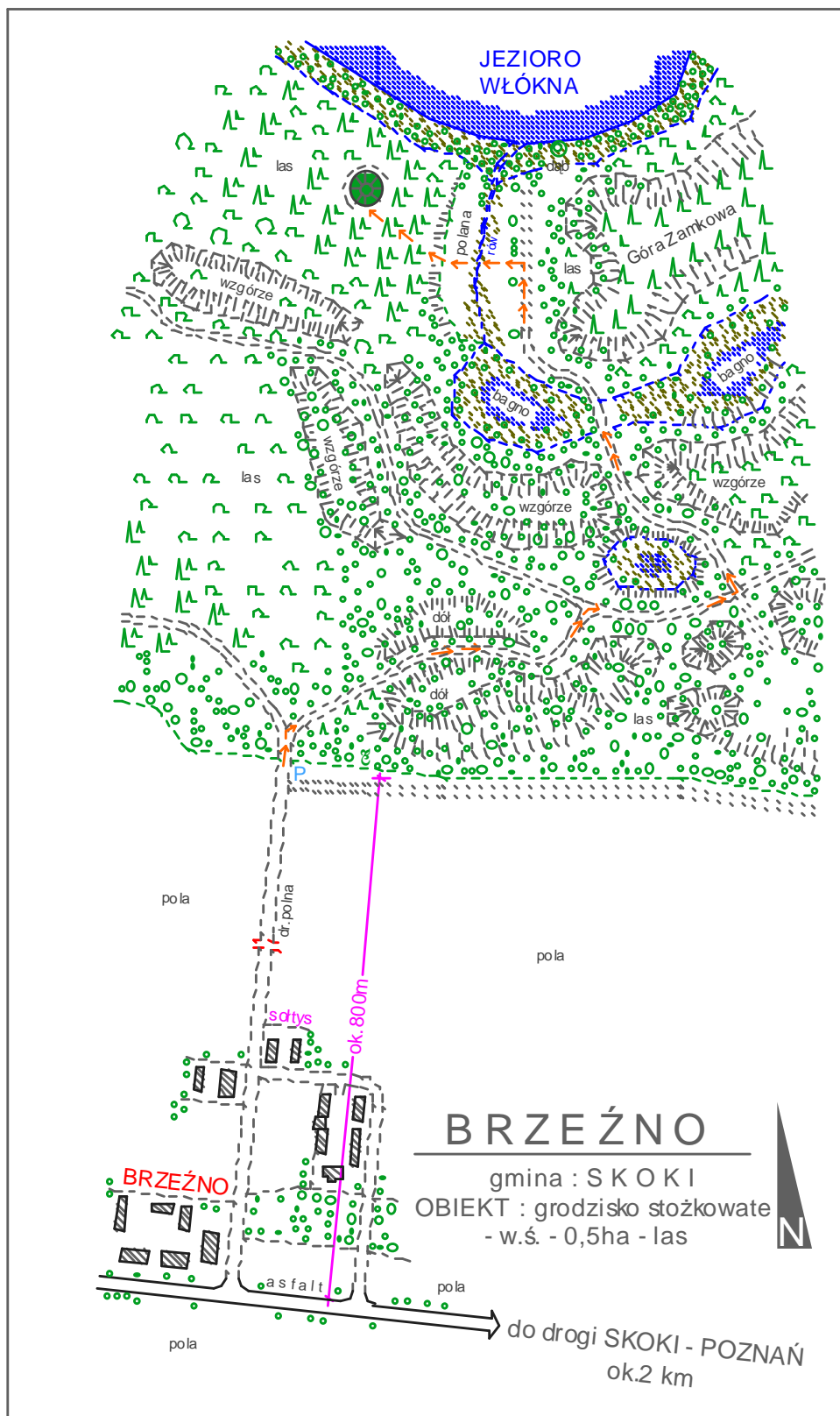
Kryje on bardzo dobrze zachowane grodzisko stożkowate, pochodzące z wczesnego średniowiecza i zwane przez miejscową ludność "Schlossberg". Posiada ono okrągły kształt o średnicy około 65 m u podstawy i wysokość dochodzącą do 6.5 m. Obsunięcie skarpy, we wschodniej, górnej części grodziska, ujawnia żółty, drobnoziarnisty piasek stanowiący główny budulec stożka. Na szczycie grodziska znajduje się niewielkie, podłużne zagłębienie, przypominające rów lub przekop. Niegdyś wypełniony był on gruzem kamiennym, stanowiącym pozostałość po budowli obronnej zlokalizowanej na szczycie (W.Kowalenko).

Dziś porastają wierzchołek gęste zarośla, tj. kilka wysokich jesionów oraz krzewy dzikich róż i inne. Ukrywają one najprawdopodobniej relikty wspomnianej budowli, której śladów na powierzchni nie widać. U podnóża grodziska od strony północnej, można zauważyć niewielkie zagłębienie okrążające ten obiekt, które może stanowić fragmentarycznie zachowany rów. Wyjątkowo strome skarpy grodziska stanowią do dziś trudną do sforsowania przeszkodę. Obiekt ten dosłownie wtopiony jest w otaczający go las z drzewami iglastymi i liściastymi. Tworzy on malowniczy zakątek odwiedzany głównie przez dziką zwierzynę, której ścieżki krzyżują się w pobliskim otoczeniu. Dotarcie do tego obiektu nie jest proste, wymaga pewnego wysiłku fizycznego, lecz w pełni rekompensuje go nietuzinkowy widok grodziska i piękne lasy zachęcające do pieszych wędrówek.

Można tutaj podziwiać rozrośnięte dęby, strzeliste buki, wysokie olchy, potężne wiązy, wysmukłe graby oraz sosny, świerki i modrzewie. Rosną tu także czarne jagody, maliny, a nawet poziomki.

GRODZISKA W WIELKOPOLSCE

Przeżycia estetyczne potęguje urozmaicona rzeźba terenu z licznymi pagórkami, podmokłymi dolinami i wreszcie z pobliskimi jeziorami zwanymi: Włókna, Brzeżno i Lisówka.

Autor:
Błażej Mielcarek